

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukodai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 6th JUNE, 1986 No. 23

RIGHTHOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address
all undelivered issues
of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukodai.

The 'Merry' Month of May

In time of war the devil makes more room in hell - Spanish proverb.

Even for a country seemingly innured to the vicissitudes of a prolonged civil war, the month of May proved to be an exceptionally violent and brutal one. For the Tamils the month brought forth nothing new, save a grater degree of the same in the long series of deaths and destruction. For the Sinhalese people, however, the month drove home the unhappy truth of Donne's words, 'ask not for whom the bells toll...'. The month began with an explosion in Colombo and ended with one near the same city. These thirtyone days saw events unfolding with a dizzying rapidity and taking directions that were totally unexpected even to the more politically knowledgeable.

The power struggle in the North

For the Tamils, the early part of the month proved to be a numbing period as a result of the internecine warfare between two of the leading militant groups which resulted in the LTTE (Tigers) emerging as the dominant force amongst the various militant sides. The series of killings, executed with ruthless efficiency, and ending with the death of the TELO leader Sri Sabaratnam caught most unaware and left people dismayingly wondering whether the struggle for self determination had not been irrevocably derailed. While the sorrow at the deaths persisted by the end of the month however, many Tamils seemed to be of the opinion that the action had served to bring about more cohesion and coordination amongst the groups while at the same time succeeding in eliminating (even if temporarily) the series of violent robberies and kidnappings that had threatened to disrupt the whole struggle. This was evidenced by the manner in which the common man stood shoulder to shoulder with 'the boys' during the horrific week that was to follow.

The military offensive in the Peninsula

Liberty and Democracy become unholy when their hands are dyed red with innocent blood - M. K. Gandhi

The most shocking fact about war is that its victims and its instruments are individual beings, and that these individual beings are condemned by the monstrous conventions of politics to murder or be murdered, in quarrels not their own - Aldous Huxley.

For Mr. Lalith Athulathumudali, the Minister for Security or Insecurity (depending on whose point of view)

it had not been easy to admit, as he had in press interview, that the North and especially the Jaffna Peninsula was under the de facto control of the militants. He obviously hoped to remedy that unhappy situation at the earliest and probably felt that the battle amongst the militants would have left the peninsula ripe for the plucking. On the 17th of May under the all too transparent ruse of a 'routine troop turnover' he unleashed his 'dogs of war'. It was to prove but another in a series of miscalculations and certainly, for him and the army the most humiliating one.

The armed forces launched an air, sea and land offensive to take control of strategic points in the peninsula and to open up the highways to enable them to launch subsequent attacks on militant hideouts. In this they met with only limited success, managing to set up small camps on the island of Kayts and at a little distance from their main base in Palaly. The overland attacks, especially that which originated from the Elephant Pass camp met with 'ferocious resistance', were blunted and then turned back by the militants who seemed to revel in the role of defenders of the peninsula and its people. The armed forces obviously not expecting such a spirited defence were finally forced to resort to aerial bombing in utter frustration. Twentyfive bombs were dropped indiscriminately on Jaffna town and a further thirty on the fishing village of Valvettithurai causing several civilian deaths and considerable damage to property. To add insult to injury the government's propaganda unit stoutly denied that the bombing of Valvettithurai had even taken place and that the damage to the General Hospital, Jaffna had not been caused by Airforce strafing but by the militants. They thus called into question the eyesight, hearing and sanity of the several thousand witnesses and an Indian correspondent present at that time. This to the Tamils was further proof (if such was needed) of the absolutely callous and cynical attitude of the Government to the Tamil people. The sound of heavy cannon fire, the shrieking noise of diving bombers, and the explosion of bombs provided the background for the more human cries of pain and sorrow. Nevertheless at the end of it all, the people remained unbowed and uncowed.

The bombings the South and East

The month witnessed a sudden spate of bomb attacks

JAFFNA COLLEGE TECHNICAL INSTITUTE VADDUKODAI

Vacancy: Assistant Lecturer

- (a) **Mathematics:** Candidates should have a recognised degree in Engineering or General Science with Mathematics as a subject.
- (b) **English:** Candidates should have a recognised degree with English as a subject or First class pass in English Teachers Training Course.

Salary: About Rs 1,500/-, negotiable.

Apply with full bio-data and two referees to the Director

Closing Date: 12th June 1986

Correction

We regret that an error has occurred in our news item in our issue of 30-5-86, about the passing away of Mrs. Pushparanee Kuddithamby of Uduvil.

The deceased is not the sister of the late Mr. Tennant Thambyappah but the daughter of the late Mr. Tennant Thambyappah and Mrs. Thambyappah of Uduvil.

The error is regretted.

in the city of Colombo and in the East. All were directed with deadly intent and effect to do maximum damage to the country's already staggering economy. Inevitably, in addition to the considerable destruction of property that they caused, the bombings resulted in the loss of several civilian lives. Amongst the targets were an Air Lanka tristar, the Tokyo Lanka cement factory at Trincomalee, the Ceylon Cold Stores factory and the Central Telegraph Office in Colombo. For the people of the South it provided an unhappy jolt into the realisation that they could not remain aloof, isolated and unaffected by the injustices being perpetrated on a segment of the population in the North and East. It is unfortunate that the government's propaganda unit has succeeded in portraying these attacks as unprovoked ones against civilians. If the Sinhalese masses were kept informed of the true nature of events in the Tamil homelands a quick settlement of the problem would be inevitable. As it is, though, they experienced a taste of the cynicism of their leaders when following one particular blast all the encouragement that the President could offer them was advise to 'look after yourself more'. The government's policy of sending on compulsory leave Tamil officers working in several state corporations only served to further alienate more Tamils and add to the disgruntled population.

(Continued on page 4)

New Professor of History

Dr. S. Pathmanathan has been appointed Professor of History, University of Jaffna with the effect from 19th May 1986.

Prof. Pathmanathan joined the teaching staff of the University of Ceylon in 1963 after obtaining an Upper Second Class in History. In 1965 he joined the School of Oriental and African Studies of the University of London and worked on his Doctoral thesis on *The Kingdom of Jaffna - Pre Portuguese Period*.

He was awarded merit promotion as Associate Professor of History in 1981. He was mainly responsible for the exhibition on History, Archaeology and Bibliography held in connection with the Fourth I. A. T. R. Conference in 1984. It was unprecedented in scale in the Northern Province. He has participated in many international conferences and presented papers and was one of the principal organizers of the Fourth I. A. T. R. Conference.

He has to his credit about fifty publications in English and Tamil on hitherto neglected but important aspects of the History and Culture of Lower South Asia.

He had his Secondary School Education at Jaffna College where he cultivated his interests in the study of History and Oriental Classical Literature.

Sanity

John Donne, leading Poet of the 17th century whose work is distinguished by its "Fusion of witty argument with passionate and romantic rendering of complex states of mind and imagery that draws heavily on contemporary Scientific discoveries" wrote "Any man's death diminishes me For I am involved in mankind; Therefore, send Not for whom the bell tolls It tolls for thee"

Sir, Ernest Hemingway has used these lines as a Preface in his inestimable Novel "For whom the bell tolls".

- R. C. Thavarejah

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

கிறிஸ்தவ வார இதழ்.

[வெள்ளிநேரமும் வெளிவருவது]

“நதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்”

மலர் 146]

6-6-86

[இதழ் 23]

ஆசிய கிறிஸ்தவ பேரவை பற்றி

இலங்கைத் திருச்சபை வாஸிபர் மாநாடு

ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை என்ன செய்கிறது?

யார் இதனை நடத்துகின்ற வரீசன்?

அதிலே நம்முடைய பங்கு என்ன?

அதனை நடத்த யாரி ஞாண்டி லாரீசன்?

அதிலே யார் கலந்து கொள் கிறார்கள் - போன்ற கேள்விகள் எழுவுவது இயற்கை. ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை ஜனநாயக கொள் கையுடைய வேலை செய்கிறது. ஒவ்வொரு சபையின் பிரதிநிதி யான (Council) ஒன்று கூடி வேலையை நிவமிக்கிறார்கள். இப் பேரவை தலைமை அலுவலகத் திற்காக நான்கு சபை அங்கத் தனர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். 20 பேர் பொதுக் குழுவாக ஒன்று கூடி வேலையின் திட்டத்திற்கும் பண உதவிகளையும் அனுமதி யளிக்கிறார்கள்.

160 பேர் கொண்ட இம் மாநாட்டின் ஒன்பது வேலைத் திட்டக் குழுக்கள், இவ்வேலைத் திட்டத்தை உருவாக்குகிறார்கள். இக் குழுக்கள் முன்னேற்றத்திற்கு உதவி, நீதி, மனித உரிமை நிழைப்புகள், பண உதவி ஆகிய வழிமுறை அனுமதி அளிக்கக் கூடியவர்கள்.

இக் குழுக்களில் பங்கு கொள் ளும், பணங்களும், ஆண்களும் இம் மாநாட்டின் மூலம் தேர்ந் தெடுக்கப் படுகின்றார்கள், ஆல் லை விலக்கப்படுகிறார்கள். சபைப் பிரதிநிதிகள் தீர்மானத் தை நிறைவேற்றுவவர்களை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

பொது அவையிலிருந்து உயர் மட்டக் குழுவிடமிருந்து 4 பேர் தேர்ந்து கொள்ளப்படுவார்கள்.

இப்பேரவையின் செயல் திட்டங்களில் தான்கு அடிப்படையான அம்சங்கள் உள்ளன.

1. ஆலோசனை, கருத்தரங்கு, தொழிற்கூடம், பயிற்சிக்கூடம் முதலியன.
2. வெளியீடு, தொடர்புகள் (செய்தி).
3. உட்தறை (Local) தேசிய (National) அளவில் உதவி செய்து வருகின்றவர்களுக்கு தொடர்பு வலுவிக்கும் வகையில் உதவி செய்து தொடர்பு வழிமுறைகளை உருவாக்குதல்.
4. வேலை செய்யும் பண்பாட்டின் சென்று பரம்பரையிடுதல் மற்றும் ஒரு சபை அங்கத் தனர்களை மற்ற சபை அங்கத் தனர்களை பரிசீலனைப்படுத்தக்காரி மாற்றிக் கருவாங்குதல்.

ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை, ஆசிய பாடல்கள், ஆசிய கிறிஸ்தவக் கலை, கற்றுலா பிணர்ச் சன்கள் ஆசிய சபை கட்டிடக் கலை ஆகியவைகளுக்கு ஆர்வம் கொடுத்து ஆதரிக்கிறது.

(ஆசிய கிறிஸ்தவப் பேரவை வெளியீடு இலாமர்க் பெருவதற்கு தொடர்பு கொள்ளலாம்.)

கடந்த ஏப்பிரல் மாதம் 22-27 ஆம் திதிகளில் கண்டியில் உள்ள திரிநித்துவ கல்லூரியில், இலங்கைத் திருச்சபை (ஆங்கிலிக்கை சபை) வாஸிபர் மகாநாடு சிறப்புரை நடைபெற்றது. கொழும்பு திரு மாஸ்டர் சபை களிலிருந்து 170 வரலிபர்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர். நல்லூர் புனிதர் பாக்கோபு திருச்சபையிலிருந்து 15 தமிழ் வரலிபர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இம்மாநாடு மும் மொழியில் நடத்தப்பட்டது. 'இயேசு கிறிஸ்து விடுதலை ஆங்கிலிருர்' என்ற பொருள், இம்மாநாட்டின் சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது. பிவிமத்தலாவாவில் உள்ள இலங்கை இறையியல் கல்லூரியின் மாணவனான திரு பிறிதீஸ் தேவராஜநாதன் மும் மொழியிலும் சொற்பொழிவு களைத் திறமையாக மொழி பெயர்த்தார். 'இலங்கையின் வேதனைக் குரல்' - 'இக்குர லுக்கு சபைகள் அளிக்கும் பதில்' - 'திருச்சபையில் காணப்படும் அறிவாயம் வேண்டாத அமைப் புகள்'; 'இனப் பிரச்சனை' 'சமுதாயத்தின் பெண்கள்' ஆகிய தலைப்புக்களில் சொற்பொழிவுக ளை நிகழ்த்தப்பட்டன.

இம்மாநாட்டில், சிங்கள வரலிபர்களும், எவ்வித வெறுப் பும் மலககசப்புமின்றி இனப் பிரச்சனையைப்பற்றி கலந்துரை யாடியது குறிப்பிடத்தக்கது.

கேட்பார்களா?

1904 ஆம் ஆண்டு பேரரசினி யர் ஷா எழுதிய - 'ஜாஸ்புல் இன் மந்தத்திவு' என்னும் நூல்க் கும், லண்டனில் தலைநிற்ற ந நூலாக அரசாங்கியல் 'வெஸ்ட் ஂண்ட் இன் நடந்தபேரது. மண் னர் ஏழாம் எட்வோர்ட் இதைப் பார்த்துச் சிரித்த சிரிப்பின் அதிரச்சியால், அவர், அமர்நி திருந்த நாரகாரி முறிந்து விட் டதாம்.

செய்தி

அமெரிக்க இராணுவ நிபுணர் கருத்து

இலங்கைத் தமிழ்த் தீவிரவாதிக் கள் சிறந்த விவேகமுடையவர்க் கள். ஆயுதபணம் பெருந்நிவாரிக் கள். உயர்ந்தளவிலான கட்டுக் கோப்பினைக் கொண்டிருப்பவர்க் கள் என்பதனையும் வெண்கலசட்டி யுள்ளனர். இத்தகைய தகவல்கள் காரணமாகவே வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளை இளைத்து அவர்களால் தாக்குதலை மேற்கொள்ள முடி கிறது என்று சமீபத்தில் இலங்கை கையச்சந்தித் த அமெரிக்க இரா ணுவ நிபுணரான திரு. ரொம் மார்க்ஸ் சமீபத்தில் தமது கருத்தை வெளியிட்டார்.

பிள்ளைகளை!

உங்களுக்காக மலரும் சிறுவர் மலருக்குத் தாரகையில் பேர்திய இடமளித்தால் என்ன? என உங்களில் பலர் எழுதினீர்கள். சில தருக்க முடியாத காரணங்களால் தாரகையில் அளவு குறைக்கப் பட்டுள்ளது. கூடிய விரைவில், உங்களுக்காகக் கூடிய இடத்தை ஒதுக்க முயற்சி செய்கிறோம்.

'பாவ மரம்' பற்றி வெளியீடுவதாக அறிவித்தீர்களே. ஏன் இதுவரை வெளியிட வில்லை? என்றும் பலர் எழுதியிருந்தீர்கள். இதோ, இவ்விதழில் கண்ணப்படுகிறது. வாசித்து மகிழ்க்கீர்கள்.

C/o C. S. I. குருமனை,
மாஸிப்பாய்.

பாலர் மாமா.

பாவமரம்

1. பாவமென்றால் அது என்ன? பாவர் நீங்கள் கறுங்கள்? கோபம், கொலை, பொய், கொடுமைகளும், கொள்ளை, தீமை, ஆகையாகும்,
2. கள்ளை, குது, வஞ்சகங்கள் காசில் ஆசை, பெருமை வீணை உள்ள பரவம் என்றே நீர் உரைப்பீர் ஆனால் சரியல்ல
3. பரமுழியவைகள் பரவத்தின் பழங்கள் ஆனால் மரமல்ல கேளும் பரவம் எது என்று கிட்ட வாரும் சொல்லுகிறேன்
4. தேவன் எம்மைப் படைத்தாரி பின் தேடி ரட்சித்தாரிதனால் மேவும் உரிமை இருமடங்கு மிஷும் உடைபர் எம்மேவே
5. நாமோ இதனை மறந்து விட்டு நாடித் துதித்து நேசித்து தீமையில்லாதி திருவடியில் சேர்ந்து கிடக்க மனமின்றி
6. வரமும் நிலையே பாவமரம் மறவாதிருங்கள் குழந்தைகளே பாரும் பரவக் கணிகளிலும் பரவ மரமே பொல்லாத.
7. பாவமரத்தை விழுத்தாமல் பழத்தை அழித்தாக்கி சரிவருமா? தேவநேசம் வருமாதா கிதறிப் பரவமரம் விழுமோ!

செய்திகள்:

இலங்கைத் தமிழருக்கு அனுதாபம்

இலங்கைத் தமிழர் எதிர் நோக்கும் இன்னல்களுக்கு அலு தாபம் தெரிவிக்கும் வகையில் தமிழகத்திலும், பாண்டிச்சேரி யிலும் மனதைத் தொடும் வகை யில் பன்னிரண்டு மணி நேரம் யூரண ஹர்த்தால் 31-5-86 இல் இடம்பெற்றது.

1956 - ஜூன் 5 ஆம் நாள்!

ஐக்கிய இலங்கை தரைக்கப் பட்டகரிதான். 30 ஆண்டுகளுக்கு முன் சிக்களம் மட்டும் என்ற மொழிச் சட்டத்தை இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேதி ர்ப்பட்ட நாள். இலங்கைத் தமிழி ன்கள், தன் வாழ்விலே சந்தித்த துன்பமான நாள். பெரும் பாண்மை மக்களுடன் ஒன்று ன்ணந்து வரமுறாம் என்ற சொன் னைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த நாள். கார்முகத்திட்டவில் பாராளுமன்றக் கட்டத்தின் முன் தந்தை செல்வரவின் தலைமையில் தமிழரின் உரிமைகளுக்காக நடத்தப்பட்ட முதல் சாதிவீகப் போராட்டம், நடைபெற்றது இந்த நாளில்தான்.

சிவசங்கர் எச்சரிக்கை

இலங்கை அரசாங்கம் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு தொடர்ந்து வகுமுறைகளை மேற்கொண்டு வருமானால், இலங்கையின் தேச நடுகொண்டாக இத்திய அரசாங்கம் இலங்கையின் திருந்த தீர்வு நடவடிக்கைகளை 'நிர்ப்பந்திக்கும்' என்று இத்திய வெண்கலவார அமைச்சர் திரு. சிவசங்கர் எச்சரிக்கை விடுத்ததுள்ளார்.

மாற்று சக்தி ஒன்று வேண்டும்

'உலகில் ஏற்படும் அழிவுக ளைத் தடுத்த நிறுத்த அணுசக் திக்கு மாற்றுசக்தி சக்தி ஆதாரம் ஒன்றை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்' என்று மேற்கு ஜேர் மனியின் 'கொலோரன் லுவில் 31-5-86 இல் நடைபெற்ற அனைத் துவக மருத்துவர்களின் மாநாட் டில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அணு சக்தி ராணுவ பரவிப்புக்கு மட்டு மன்றி மனித சமுதேத்துக்குத் தொடர்ந்து பெரும் அச்சுறுத்த வாக இருந்து வருவதாகவும் இம்மாநாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டது.

குருவாக்த்

திருநிலைப் படுத்தப்பட்டனர்

கண்டிக்குணியிலுள்ள புனிதர் யோவான் திருச்சபையைச் சேர்ந்த செல்வன் பிவிப் நேச குமாரி செல்வையர், உதவிக்குரு வாக இலங்கை ஆங்கிலிக்கை திருச்சபையாக நிருநிலைப்படுத் தப்பட்டார். திருநிலைப்படுத்தும் ஆராதனை கடந்த 23 ஆம் திதி கொழும்பில் உள்ள, வரமும் மீட் பர் கிறிஸ்து பேராவைத்தில், கொழும்புப் பேராவர் அருள்மிகு கவித்தின் பெர்னாண்டோ அவர் களின் தலைமையில் நடைபெதி ரன.

குருநகை திருமாவட்டத் தின் பேராவர் அருள்மிகு அன்று குமாரிகே அவர்களால் திரு. விதி தர்மோசன் உதவிக்குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். இத் திருநிலைப்படுத்தும் ஆராதனை கடந்தமாதம் 18ஆம் திதி, கண்டியில் உள்ள புனிதர் பவுல் தேவாலத்தில் நடைபெற்றது.

மணி வாக்கு

“நேர்மையாய் நடந்தவர்கள் சமாதானத்திற்குள் பிரவேசித்துத் தங்கள் படுக்கைகளில் இளைப்பாறுகிறார்கள்.”

— ஏசாயா. 57 : 2.

உதயதாரகை

தற்கொலை செய்வோரைத் தடுக்க உதவுங்கள்!

இங்கிலாந்திலுள்ள ஆங்கிலிக்கன் திருச்சபையைச் சேர்ந்த அருளிநீர் சர்வரா என்பவர், லண்டன் மாநகரில் குருத்துவப் பணி புரிந்த வேளையில், அவ்வட்டாரத்தில் நாளொன்றுக்கு மூன்று தற்கொலைகள் நடைபெறுவதாகப் புள்ளி விவரங்கள் தெரிவித்தன.

இதனால் மனவேதனையடைந்த இக்குரவர், தற்கொலைகளைத் தடுக்கப் புதிய கழகம் ஒன்றைத் தொடக்கினார். இக் கழகத்திற்கு — ‘நல்லினிய நண்பர் கழகம்’ — எனப் பெயரிடப்பட்டது. இக்கழகத்தின் மூலம் தற்கொலைத் தடுப்பில் ஈடுபடலானார்.

இன்று இக்கழகம் வளர்ந்து, உலகின் பல நாடுகளில் இயங்கி வருகின்றது இக்கழகத்தின் கிளைகள் கொழும்பிலும் கண்டியிலும் தொடங்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்திலும் ஒரு கிளையொன்றைத் திறந்து வைக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. அது கைகூடியதாகத் தெரியவில்லை. தற்போது, யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு குருமார் — (சி. எஸ். ஐ சபையையும் மெடிஸ்ட் சபையையும் சேர்ந்தவர்கள்) ஆலோசனைத் திருப்பணியில் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்றனர். இவர்கள், இத்தகைய கழகமொன்றை யாழ்ப்பாணத்தில் தொடக்க முயற்சி எடுப்பது நல்லது. சபைத் தலைவர்களும் இவர்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டும்.

நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ விதமான மனக் குறைபுண்டு பல்வகைப் பிரச்சனைகளுமுண்டு ஆகவே, தமது துன்பங்களுடன் தனிமையில் வேதனைப்படுவதைவிட, அதைப் பற்றி யாராவது ஒரு நண்பருடன் மனம்விட்டுப் பேச அவர்களுக்கு நாம் வாய்ப்பை அளிக்கவேண்டும். பல பிரச்சனைகள் தம்மைச் சூழும்போது என்ன செய்வது எங்கே போவது எனப் பலருக்குத் தோன்றுவதில்லை. அங்கலாய்ப்புடன் மனவேதனையடைகின்றனர். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இக்கழகம் பயன்படுகிறது; இத்தகைய நிலையில் உள்ளோர்க்கு உள்ள நண்பரை இக்கழகம் செயல்படும். இதனால் பல தற்கொலைகளைத் தடுக்கலாம்.

தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள சபைகள் இதனைப்பற்றிச் சிந்தித்து, கூட்டாக ஏற்ற நடவடிக்கையை விரைவில் எடுக்க வேண்டுமென இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்

தமிழ்ப் பகுதிகளில் போதை வஸ்துக்கு முற்றாகத் தடை

நமது விடுதலை வீரர், தமிழ்ப் பகுதியில் போதைவஸ்து விற்பனை செய்வதை முற்றாகத் தடை செய்திருப்பதை நாம் மனமார வரவேற்கிறோம். இதன் பரவலான பயத் தமிழ்ப் பகுதிகளில் புகுந்தவோர் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென அவர்கள் எச்சரித்திருப்பதை, தமிழ் மக்களின் நன்வாழ்வில் கரிசனையுள்ளோர் நிச்சயமாக வரவேற்பாரர்கள்.

போதைவஸ்து ஓர் உயிரி கொல்லி, இதிலிருந்து தமிழி மக்களைக் காக்கவேண்டும், தமிழ் மக்களை இக்கட்டத்தில், சக வரம்பு அற்றவர்களை ஆக்கிப் படிப்படியாக அழிக்கும் நேரக்கூடலும், கூரிமையடைந்து வரும் விடுதலைப் போராட்டத்தை மழுங்கடிக்கும் நேரக்கூடலும் சில தீயசக்திகள் தமிழ்ப் பகுதிகளில் போதை வஸ்துகளை விற்பனை செய்து வருகின்றன.

இன்ற தமிழ்மக்களில் ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் பேர் வரை இப்பரவலான பாதிக்கப்பட்டுள்ளதரச அறிவிக்கப்படுகிறது. இவர்களில் பரடசாலை மரணவ மரணவிகள் ஆட்களியுள்ளனர். கடந்த வாரத்தில் மட்டும் 13 பேர் வரை யாழ்ப்பாணம் மருத்துவமனையில் போதைவஸ்து பரவலான யாழ்ப்பாணம் பாதிக்கப்பட்டு அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளனர். எமது சமுதாயத்தை சீரழிக்க தமிழரின் விரோதிகளாகப் புகுத்தப்பட்ட போதைவஸ்துப் பரவலானவை முற்றாக அகற்ற, நமது சபைகளும் விழிப்புடன் செயல்படவேண்டும்.

செய்தி

இலங்கை அரசு இணைப்பிரச்சனைக்கு இரண்டாவது தீர்வுகாணும் வழியில் முன்னேற்றிவந்து எனத் தோன்றுகிறது. அரசியல் தீர்வில் இலங்கை அரசுக்கு நம்பிக்கையிலை” என இத்தியப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ்காந்தி கூறினார்.

இறுதி வேள்வி

கடவுள் ஒரு வேள்வி செய்தார் அவர் செய்த வேள்வி மற்ருடலா வேள்விகளுக்கும் முற்றுப் புள்ளி வைத்தது. முதலீர் உலகினில் நடைபெற்று வந்த வேள்விகளுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற வேள்வியாக, இறுதி வேள்வியாக அது திகழ்ந்தது. கடவுள் தாமே அவ்வேள்வித் தீயி வேள்விப் பொருளாக விழுந்தார் அது சிலுவை வேள்வி. அங்கே இயேசு தம்முடைய புனிதக் குருதியையே அவிப்பவிடக் குருதியாகப் பொழிந்துவிட்டார் நரகத் தீ தான் முழுவதுமாக எரிந்து தீர்கின்றவரையில் அவரை அங்கே எரித்தது. நரகம் எரிந்து எரிந்து எரிந்து எரிந்து அணைந்தது. அவரோ அணைய வில்லை அவர் மீண்டும் உயிருடன் எழுந்தார். அப்பு வெற்றி பெற்றது.

(பொ. அ. சா)

நற்செய்தி விழா — '86

மாணிப்பாய்வட்டாரச் சபைகளின் நற்செய்தி விழா, கடந்த மாதம் 31ஆம் திகதி மாணிப்பாய்வில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த உருவில், இணுயில், சத்தியபுரம், ஆளவெட்டி, சண்டிப்பாய், ஆணைக்கோட்டை, நவாவி, மாணிப்பாய் ஆகிய சபைகளிலிருந்து ஏறக்குறைய 300 பேர் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர்.

அன்று காலை 9-00 மணிக்கு திருவிருந்து ஆரம்பமாய் அருள் திரு. டி. ஆர். அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் அருளிநீர், டி. சி. இரத்தினசீமம், அருளிநீர், வி. என். தர்மகுலசீமம் ஆகியேரின் உதவியுடன் நடைபெற்றது. வேதப்பாடல்கள், திருமதி A. R. தம்பியப்பா, திரு. குணப்பிரகாசம் (செமினரி), வண. தர்மகுலசீமம் ஆகியோரால் வாசிக்கப்பட்டன. அருள் திரு. கே. பி. கோவிந்தராஜ் அவர்கள் அருளுரை ஆற்றினார். மாணிப்பாய்ச் சபைப் பாடகர் சிறப்புப்பாடல்கள் பாடி ஆரம்பினைச் சிறப்பித்தார்.

இதன்படி அனைவர்க்கும் குளிர்ந்த பானம் மாணிப்பாய் சபையினரால் வழங்கப்பட்டது. நற்செய்திக் கருத்தரங்கு காலை 11-00 மணிக்கு பிரதம சேவக் அருளிநீர், சாம் அல்பிரட் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இக்கருத்தரங்கில் கற்புத் தவறலைக் கூடந்தின் இயக்குனர் திரு. W. N. S. சாமுவேல் — “பேரணி நிலையானும் நற்செய்திப்பணியும்” என்ற பெருளிலும், யாழ்ப்பாணம் இரண்டாவது திரு. S. செப்பனேசன் — இன்றைய சூழ்நிலையில் நற்செய்திப்பணி முறைகள்” என்ற பொருளிலும் சொறி பொழிவார் விளக்கினார்.

பிற்பகல் 1-30 மணிக்கு நற்செய்திக் கதம்ப நிழற்சி, யாழ்ப்பாணம் ஆசிரியர் திரு. K. தியாகராசா அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது. உருவில் சபை ‘உதயகுரியன்’ ஒய்வு நாட்பாட சரண்பிள்ளைகள் வரலிபர் கழகம், சத்தியபுரம் சபைப் பிள்ளைகள், வரலிபர் கள், மருத்துவமனையிலுள்ள பெண்கள் நிலையம், மாணிப்பாய் சபை வரலிபர் கள் ஆகியோர் சிறப்புப்பாடல்கள் பாடி அனைவரையும் மகிழ்வித்தனர். ஆளவெட்டி சபையைச் சேர்ந்த வரலிபர் “கிறிஸ்துவருகின்றார்” — “கலியாணப்பிரக” என்ற இந்நாடகங்களை அரங்கேற்றினார். இந்நாடகங்கள் ஆழ்ந்த கருத்துடையனவரையும், நல்லறிமையுடனும் நடடிக்கப்பட்டன. அனைவரின் பாராட்டை பெற்றது. கணம் அம்பலவாணர்

இறைவனுக்குச் செவிகொடு

சகோதரி செல்ஸ்டன் தன் வகுப்புக் குழந்தைகளுக்கு இவ்வுண்மையைக் கற்பிக்க விரும்பினாள். நற்செய்தியிலிருந்து இவ்வார்த்தையை வாசித்தாள்! “இதோ, நான் உங்கள் கதவருகே நின்று தட்டுகிறேன்.” வாசித்ததும் வகுப்பை விட்டு வெளியே சென்றாள். உடனே சிறுவர்கள் மெதுவாகப் பேசத் துவங்கி, பின் உரத்த சத்தம் போட ஆரம்பித்தனர். அந்தச் சத்தத்திற்கிடையே கதவு திறந்தது. சகோதரி செல்ஸ்டன் அங்கே நின்றுகொண்டு, ‘நான் தொடர்ந்து கதவைத் தட்டிக் கொண்டிருந்தேனே, ஏன் நீங்கள் அதைக் கேட்க முடியவில்லை?’ என்று கேட்டார்கள் அதற்கு சிறுவர்கள் இங்கு அதிக சத்தம் நிலவியதால் கேட்க முடியவில்லை என்றனர்.

அச்சகோதரி மீண்டும் வகுப்பை விட்டு வெளியே சென்றாள். இம்முறையாகப் பேசவே இவ்வாறு சிறந்த நேரம் கழித்து, கதவை மெதுவாகத் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. அதைக்கேட்டு சிஸ்டருக்குக் கதவைத்திறந்து விட்டனர். ‘சிஸ்டர், நான் உன் அமைதியாக இருந்ததால், நீங்கள் தட்டியதைக் கேட்க முடிந்தது’ என்றனர் சிறுவர்கள்.

நீ நான் முழுவதும், விளை யாட்பெற்றியோ, படல்களைப் பற்றியோ, வேறு காரியங்களைப் பற்றியோ நினைத்துக்கொண்டிருந்தால் உன் மனதில் அமைதி நிலவாது. ஆவே, இறைவன் தட்டும் சத்தத்தைக் கேட்கமுடியாது. உன் நினைவை இறைவனால் செலுத்தி உனது உத்தரத்திக் அமைதியை வருவித்தால், இறைவன் உன்னுடன் பேசுவதை உன்னால் கேட்கமுடியும்.

நீ தாய்மையாகவும், அன்புடனும், எல்லாருக்கும் நல்லது செய்யும்படியும் அவர் உன்னிடம் கூறுவார். நீயும் அவருடன் பேசலாம். நீ அவரை அன்பு செய்வதாகவும், நீ உன் செயலிலும், பேச்சிலும், எல்லாவற்றிலும் இறைவனை மகிழ்ச்சிப்படுத்த விரும்புதாராகவும் அவரிடம் கூறு

“இதோ, வரலிபரடியில் நின்று தட்டுகிறேன். ஒருவன் என்ற குரல்க்கேட்டுக் கதவைத் திறப்பானால், அவனுடன் உன்னை சென்று, நான் அவரிடமும் அவன் என்னுடைய விருந்துகேட்பேன்.”

(வெளி, 31, 80)

போதகர் அவர்கள் செய்தது ஆசிரியராகவும், இவ்விழா பி. பி. 3-00 மணிக்கு இனிது முடிவுற்றது. இதன்பின் ஆளவரங்கும் மாணிப்பாய் சபையினரின் தேநீர் விருந்துபரணை நடைபெற்றது.

EDITORIAL

A Political Retrospect and Prospect

It is five years now this month, since political violence in the country first stepped over the line to become a major national problem.

The scene was laid in Jaffna but strange enough the 'actors' were not drawn from the North. The Development Council Elections for 1981 were on the cards. There was a compulsive obsession with some political leaders in the South that at least some 'seats' should be secured in the North for the U.N.P. to break the TULF monopoly. The UNP then claimed some loyal Tamil political leaders in Jaffna in its brigade.

Cloaked under the fig leaf of a common Sri Lankan identity, the utterances of some political party leaders stressed their pet theme that every part of the country belonged to everyone in the land. Little did the speakers realise then, as they perhaps do now, that what belongs to everybody ultimately belongs to nobody.

But new exacerbated tensions complicated the situation. The citizens of Jaffna were outraged at the sight of the Duraiappah Stadium, a show-piece of the town, presenting a sordid picture of a 'camp' with a clothes-line in the heart of the town and a conglomeration of confusion in the immediate precincts.

It did not take long for the truth to dawn on the people. The Development Council Elections, then round the corner, was destined to be the most extra-ordinary election in the annals of the North. The people realised, to their dismay, that they were confronted with the most nettlesome challenge ever thrown before them. A Police State atmosphere was about to be thrust on them.

Violence and contrived confrontation erupted in various places. An election meeting on 31-5-81, on the grounds of the Nachimar Kovil commenced without incidents at about 6 p.m. but ended abruptly when the sound of gun-fire triggered a stampede. Before the people could recover from the shock, the Temple Chariot, housed cosily in its lofty 'shelter' was ablaze—the first occasion in our annals when the chariot of a Hindu temple was burnt down by vandals.

More shocks and surprises were to follow. In the early hours of 1-6-81 a wing of the Public Library (adjoining the Duraiappah Stadium) with its 95,000 volumes went up in smoke. The residence of the Jaffna M.P., Mr V. Yogeswaran, the Poopalasingham Book Depot, the Old Market, Jaffna and the Office of the *Elanadu* were singled out for destruction. The flames raged wildly through the day, shrouding Jaffna in clouds of smoke.

The scene was thus set for the Development Council Elections. The Election day did dawn. No one could have prevented that. But some ballot boxes did not reach the booths assigned to them or perhaps arrived late. At the end of the day some ballot boxes were reported not to have reached the New Secretariat. According to reports, the counting rooms were themselves in a state of near pandemonium, with more people directing operations than were originally authorised. The day ended with democracy in the land having gone through a fiery ordeal.

The 'separatist-terrorists' were then certainly an unknown tribe. It could be that 'terrorism' in the North was in an embryo state. But that was another matter.

The happenings in Jaffna on June 4, 1981, constitute a sordid chapter in Sri Lankan annals. But Sinhalese leaders of the calibre of Mr. Shelton Ranarajah Deputy Minister of Justice have often quoted excerpts from this chapter to keep alive the flame of truth amidst the smog of false propaganda that lies heavy on our political landscape today.

The stalemate that has held Sri Lanka in Sinhala-Tamil deadlock is now appearing to break. The Indian High Commissioner in Sri Lanka, Mr. J. N. Dixit has gone to New Delhi with an assurance from President Jayawardene that Colombo needs the services of India as a mediator. This means that Colombo would honour the steps India would take for a settlement of the Tamil problem.

As Minister Ronnie de Mel has often pointed out on public platforms, in the deep South "There are only 12 million Sinhalese in the world, compared with 60 million Tamils, 50 of whom are in India". The importance of India as a mediator in any problem affecting the Tamil people in Sri Lanka has to be viewed in this backdrop, and as Professor Buultjens, winner of the famous Toyabee Award, has recently said during his visit to Ceylon, India's stand on the Tamil problem will take into account seriously this kinship of the Tamils of Sri Lanka with the Tamils across Palk Strait, particularly in Tamil Nad.

At the same time, "a Sri Lankan identity" which according to National Security Minister (at the Kingswood Prize Giving) has been eroded by the "Anglicanisation" of the Sinhala speaking and Tamil speaking people during British rule,

The 'Merry' Month of May

(Continued from page 1)

The Diplomatic front

The grim fact is that we prepare for war like precocious giants and for peace like retarded pygmies — Lester Pearson.

The visit of the high powered delegation from India headed by Mr. P. Chidambaram in early May was all but submerged in the tidal wave of events that swept the country. The President and Mr. Athulathmudali continued to blow hot and cold with regard to India's role, alternatively requesting and rejecting it. This finally succeeded in forcing India, in complete exasperation, to suspend its mediating role till the government came to its senses. This they apparently did but only after a series of punishingly effective bomb attacks had forced them to. The voice of Ronnie De Mel, the Finance Minister, proved a lone voice of sanity as he urged the government to talk directly and soon with militant leaders to arrive at a solution before the Sri Lankan economy broke under the strain of a steadily increasing defence expenditure (Rs. 10 billion for 1986) and a steadily decreasing income. As one who has to take the bowl around to sceptical donor agencies his is an unenviable job. However his pleas for a return to sanity echoed by the cries of his suffering compatriots continue to fall on deaf ears.

India too seems to be going through some uncertainty with regard to its role in the ethnic problem here. And it remains to be seen what kind of pressure they will bring to bear on the so far intransigent local government.

The Future?

If a house be divided against itself that house cannot stand — Mark 3:25

Courage mounteth with occasion — Shakespeare.

cannot be re-forged by painting all Tamils with a broad brush as 'terrorists' and 'separatists'. Nor can the thought of a common Sri Lankan identity be rekindled by an escalation of military offensive in the North with bombs hurled indiscriminately on public places or shells lobbed periodically from Army camps, unmindful of the targets, they (the shells) would reach, and oblivious to the pains and sufferings such escalation would cause to the peace-loving civilians of the North.

U.S. President Reagan's 11-minute raid on Tripoli and Benghazi might have given the Libyan leader, Muammar Gaddafi, described as the world's most visible symbol of terror, "a bloody nose". But as a Foreign correspondent has pointed out, in trying to pierce the boil, he (President Reagan) had ignored "the reason for the infection".

Five years have now lapsed since the Sri Lankan government first discovered the 'infection' in the Sinhala-Tamil relations, and eleven years have passed since the ethnic problem became a festering sore in the body politic of the country.

What we have so far achieved in military terms is the killing (as is reported in newspapers) of 1700 Tamils in the North and East in the last seventeen months [out of a Tamil minority population of 2.5 million] with a Defence budget of ten billion rupees (3.5 billion above the budgeted figure). What we have achieved in terms of a political solution is yet to be seen.

It is just time that we here in Sri Lanka point the finger right at ourselves and keep it there.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/96/News/86.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Sanganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 6th June 1986 and published by Mr. Aivappillai Rajasingham, 330, Navalar Road, Jaffna.

The Tamil people have bravely weathered yet another attempt by an unfriendly government to bring them to their knees. In the process, what they lost in lives and property they gained in courage and a determination to see the struggle through. There appears to be a greater willingness to identify openly with the struggle for self determination and justice. They have also been reinvigorated by the apparent coming of age of those whom they often refer to affectionately as 'the boys' but in whom confidence till now was somewhat circumspect. Many of the Tamils have, (like Desmond Tutu and John Paul II) accepted that where peaceful efforts have failed violent methods are justified. Save for those amongst the Tamils living in predominantly Sinhalese areas and those who belong to the pre independence generation, many Tamils feel that the time for the parting of ways with the Sinhalese has come. Certainly while the government is headed by politicians deluded by their important role in history and blinded by the urge to retain power, no just peaceful settlement seems possible. The rancour and frustration left by nearly forty years of discrimination and more especially the violent oppression of the last few years has only served to force the realisation amongst many Tamils that separate existence is the only way. Even in a federal set up it is highly unlikely that the two communities will want anything to do with the other.

For the moment the only 'optimistic view' of the ethnic conflict can be the hope, however faint, of a future where Tamils will have an overwhelming say in their own destiny.

— D. C. A.